

העותרים:

1. אברהים אבו סעלוק
2. נמר שעבאן
3. עבדאללה עיסא
4. עמותת במקום – מתכננים למען זכויות תכנון
5. האגודה לזכויות האזרח בישראל

ע"י ב"כ עוה"ד עאוני בנא ו/או דן יקיר ו/או דנה אלכסנדר
ו/או אבנר פינצ'וק ו/או לילה מרגלית ו/או עודד פלר ו/או טלי
ניר ו/או גיל גן-מור ו/או תמר פלדמן ו/או נסרין עליאן ו/או
קרן צפירר ו/או ראויה אבורביעה ו/או משכית בנדל ו/או רגד
גראיסי ו/או שרונה אליהו חי ו/או אן סוצ'יו

מהאגודה לזכויות האזרח בישראל

ת"ד 51070, נצרת 16702

טלפון: 04-8526333; פקס: 04-8526331

- נ ג ד -

המשיבות:

1. ועדת המשנה להתנגדויות - מחוז מרכז
2. יו"ר הוועדה המחוזית לתכנון ולבנייה – מחוז מרכז
3. הוועדה המחוזית לתכנון ולבנייה – מחוז מרכז

ע"י פרקליטות מחוז ת"א (אזרחי)

רח' הנרייטה סולד 1, ת"ד 33475, תל-אביב 64924

טל': 03-6970222; פקס: 03-6918541

תגובה מטעם העותרים

בהתאם להחלטת בית המשפט הנכבד מיום 1.1.2013 מוגשת בזאת תשובת העותרים לטענות הסף, שהועלו בתגובת המשיבות לבקשה להוצאת צו ביניים מיום 1.1.2013, כדלקמן:

1. עניינה של העתירה בהחלטת המשיבה 2 מיום 5.11.2012 על דחיית בקשת העותרים לקבלת רשות ערר לפי סעיף 110(א)(2)(ב) לחוק התכנון והבניה (להלן – "ההחלטה"). במוקד העתירה ניצבת השאלה האם עומדת ההחלטה במבחנים שנקבעו בהלכה הפסוקה לעניין מתן רשות ערר.
2. העותרים לא ביקשו, לא בעתירה המקורית ולא בזו המתוקנת, סעד ישיר נגד התוכנית עצמה. הסעד שהעותרים מבקשים בשלב זה הוא להתיר את העברת התוכנית והחלטות המשיבות תחת שבט ביקורתה המקצועית והתכנונית של המועצה הארצית לתכנון ובניה, וזאת במסגרת מיצוי הליכי ההתנגדות והערר לפי חוק התכנון והבניה.
3. על אף היותם צדדים שנוגעים ישירות לתוכנית, משטרת ישראל והוועדה המקומית לתכנון ולבניה לוד (להלן – "המשטרה והוועדה המקומית") אינן בגדר צד דרוש לצורך דיון והכרעה בסעד ובשאלות שהעתירה מעלה, אשר נוגעות כאמור לתקינות שיקול הדעת והתכנוני של המשיבות עצמן, ולצורך בהבאת התוכנית והחלטות המשיבות לדיון נוסף בפני המועצה הארצית. בית המשפט יכול לדון ולהכריע בשאלות אלה מבלי להידרש לעמדת המשטרה והוועדה המקומית באשר לנחיצותה של התוכנית ובאשר לטענות המהותיות של העותרים ביחס אליה.
4. בכל מקרה, האינטרסים של הוועדה המקומית והמשטרה, ששתיהן רשויות ציבוריות בעלות עניין ציבורי בקידום התוכנית, מוגנות במידה רבה בהליך הנוכחי על-ידי המשיבות הקיימות, ובפרט ע"י המשיבה 2, אשר מייצגת את האינטרס הציבורי שבקידום תוכניות, בעיקר תוכניות להקמת מבני ושירותי ציבור.
5. הבקשה לצו ביניים מופנית בעיקר נגד המשך הפעולות למתן תוקף שבתחום סמכותה של המשיבה 2. פעולות אלה ננקטו בסמוך ומיד אחרי מתן ההחלטה הדוחה את הבקשה לרשות ערר. אף אם אין מניעה פורמלית לנקוט בפעולות למתן תוקף בשלב זה, סמיכות הזמנים מעלה במקרה דנן תהיות, הן באשר לתום ליבה של המשיבה 2 והן באשר למהות ה"תקלה", שמנעה, לטענתה, קבלת החלטה בבקשה לרשות ערר במועד הקבוע לכך בחוק ובמשך חודשים רבים לאחר חלוף מועד זה.
- התנהלות המשיבה 2 מעלה בעיקר את החשש שמא האצת הליכי מתן התוקף תשמש בנסיבות העניין בסיס לטענת "מעשה עשוי" ואף ליצירת עובדות בשטח (תחילת המימוש בפועל של התוכנית), ובאופן שעלול לסכל את הדיון בעתירה ובמועצה הארצית, אם תתקבל העתירה.
6. באשר לטענת השיהוי יודגש, כי הבקשה הוגשה מיד עם היוודע דבר הפרסום ועליית החשש הנ"ל. לעניין זה יובהר, כי בדרך כלל אכן אין מקום להנחה שרשות תכנון "טיטול על עצמה צו מניעה מרצון", אלא שבענייננו, ולאור המחדל במתן החלטה והודעת המשיבות בדבר התקלה שגרמה כביכול למחדל, וכן לאור הסכמת העותרים לבקשת המשיבות לדחיית מועד הדיון בעתירה עד לאחר מתן החלטה, היה מקום לציפייה, כי המשיבה 2 לא תפעל להאצת הליכי מתן התוקף בו בזמן שהיא פועלת לתיקון המחדל. מכל מקום, הבקשה הוגשה בד בבד עם הגשת העתירה

המתוקנת, בהתאם להסכמת הצדדים ולוחות הזמנים שנקבעו בהחלטות בית המשפט הנכבד לעניין זה, כפי שמתואר בבקשה.

7. **יחד עם כל האמור לעיל**, ולמרות שהמשיבות עצמן טוענות, כי "רחוקים אנו מרחק רב משלב" הוצאת היתרי בנייה מכוח התוכנית (בנייה בפועל), ולמען הזהירות וייעול הדיון, יבקשו העותרים לתקן את העתירה ואת הבקשה לצו ביניים כך שיצורפו אליהן כמשיבות גם משטרת ישראל והוועדה המקומית לתכנון ובניה לוד.

8. צירופן של המשטרה והוועדה המקומית בשלב מוקדם זה של הדיון אינו כרוך בהכבדה או בפגיעה באינטרסים דיוניים או מהותיים כלשהם של המשיבות. הצירוף לא כרוך כמובן בהעלאת טענות או סעדים חדשים, ואף אינו צפוי להביא לדחיית המועד שנקבע לדיון בעתירה.

9. הסיפא לתקנה 6(ב) לתקנות בתי המשפט לעניינים מינהליים (סדרי דין), התשס"א-2000 קובעת, כי בית המשפט רשאי בכל מקרה להורות על צירופו של משיב ראוי לעתירה. בית המשפט רשאי לעשות כן בכל שלב משלבי הדיון, לא כל שכן בשלב התחלתי ובנסיבות המתוארות לעיל.

10. לאור כל האמור לעיל, בית המשפט הנכבד מתבקש להורות על צירוף המשטרה והוועדה המקומית כמשיבות נוספות לעתירה ולבקשה לצו ביניים, ולקצוב מועד להגשת תגובתן.

היום, 8.1.2013

עאוני בנא, עו"ד

ב"כ העותרים